

OMAWIAJĄCY (3) *part praes act*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone.

sg m N omawiający (1). ◇ G omawiając(e)go (1). ◇ I omawiającym (1).

Sł stp s.v. *omawiać*, Cn, Linde brak.

Zawierający opis, opowiadanie o czymś utrwalone na piśmie (3) :

Wyrażenia: »omawiającym obyczajem« (1): Paraphrasticos, Szerfzym opifuyącym/ omawiającym obyczajem. *Mącz* 277b.

»szeroko (a. szerzej) omawiający« (2): Anym thesz przithym nascziv zadal cztherech Ran krwawych yemv podluk pozvw sserzey omawiającego thak my Bog pomozy. *ZapWar* 1549 nr 2663; Dilatata lex coangustari potest, Szeroko omawiający statut może być vkrócon. *Mącz* 185d.

Cf **OBMAWIAJĄCY**, **OMAWIAĆ**

AK